

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT	SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON PRIVATIZATION AGENCY RELATED MATTERS	SPECIJALNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODNOSE NA KOSOVSKU AGENCIJU ZA PRIVATIZACIJU
--	---	---

SCEL – 10 – 0010

Ankuesit

1. **Z.S.**
përfaqësuar nga Avokati J.R.
2. **B.A.**
përfaqësuar nga Avokati K.A.
3. **D.B.**
4. **L.B.**

Kundër

E Paditura

Agjencia Kosovare e Privatizimit
Rr. Ilir Konushevcı nr. 8, Prishtinë

Kolegji i specializuar 1 i Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështje që Lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, i përbërë nga Esmā Erterzi, gjyqtare kryesuese, Shkelzen Sylaj dhe Hysen Gashi, gjyqtarë, pas seancës vendimmarrëse të mbajtur më 15.05.2013, lëshon këtë:

AKTGJYKIM

Ankesa e D.B. (C3) është e bazuar.

Ankesat e Z.S. (C1), B.A. (C2), dhe L.B. (C4) refuzohen si të pabazuara.

Rrethanat faktike dhe procedurale:

Ankuesit pretendojnë se janë ish-punëtorë të Ndërmarrjes Shoqërore NSH-së “U.P.”, në F. e cila është privatizuar nga e Paditura.

Data e privatizimit të N.SH “U.P.” në F. është 23 Mars 2007.

Lista përfundimtare e punëtorëve me të drejta legjitime është publikuar me datë 26,27 dhe 28 Gusht 2010 dhe se afati i fundit për paraqitjen e ankesave në DHPGJS ka qenë 20.09.2010.

Më 16 shtator 2010, Z.S. (**ankuesi C1**) parashtroi një ankesë pranë Dhomës së Posaçme kundër AKP-së duke kërkuar përfshirjen në listën e punëtorëve të kualifikuar për të marrë pjesën e të ardhurave nga privatizimi i NSH “ U.P.” (kinemaja) në F. Ankuesi ka pohuar se ai ka punuar në NSH nga data 01.04.1974 e deri në procesin e privatizimit të NSH. Ai thekson se librezën e punës nuk e ka siguruar, pasi që ndërmarrja është djegur me 14.07.1999, dhe se librezja e tij ndodhej në arkivin e NSH të djegur. Ai thekson se disponon me dëshmitarë të cilët mund të e konfirmojnë prezencën e tij në këtë NSH, ish punëtor të kësaj ndërmarrjeje I.N., I.D. dhe S.D. të gjithë nga F.

AKP me datën 28.09.2010, e transferon ankesën e Z.S. ndaj AKP-së në DHP, dhe ka pohuar se ankesa duhet të refuzohet si e pa bazuar. Ajo konstaton se parashtruesi i ankesës nuk i plotëson të gjitha kriteret të parapara ligjore sipas Rregullores së UNMIK-ut me nr. 2003/13 neni 10.4, sepse ai nuk e ka deponuar kopjen e librezës së punës, si dhe dokumentin se në kohën e privatizimit ka qenë në listën në pritje të punëtorëve të NSH në kohën e privatizimit, dhe se ai nuk ishte i regjistruar në kohën e privatizimit si punëtor i kësaj NSH.

Në përgjigjen e datës 25.10.2010 ankuesi deklaroi se interpretimi i ligjit i dorëzuar nga AKP-ja është i gabuar. Ai thekson se në një periudhë kohore ka qenë edhe në pushim vjetor dhe në pushim pa pagesë.

Më 17 Shtator 2010, B.A. (**ankuesi C2**) përmes përfaqësuesit të autorizuar avokatit K.A., parashtroi një ankesë pranë Dhomës së Posaçme kundër AKP-së duke kërkuar përfshirjen në listën e punëtorëve të kualifikuar për të marrë pjesën e të ardhurave nga privatizimi i NSH-së. Ankuesi ka pohuar se ai ka punuar në NSH prej vitit 2002 deri në momentin e privatizimit të NSH. Ai thirret në Ligjin e punës 2001/27 në dispozitat 2.1 dhe 2.2 përkritazi me diskriminim e tij në baza të punësimit, dhe në Rregulloren 2003/13 neni 10.4. Ka shtuar se ka mbi tre vite marrëdhënie pune në këtë NSH.

Në vërejtjet me shkrim të datës 28 shtator 2010, AKP-ja ka pohuar se ankesa duhet të refuzohet si e pabazuar. Ankuesi nuk ka qenë në listën e pagave ose në listën e pritjes së punëtorëve në NSH, në kohën e privatizimit, andaj në bazë të Rregullores së UNMIK-ut me nr. 2003/13 neni 10.4 nuk i plotëson kriteret për përfshirjen në listën e përfituesve nga privatizimi i kësaj NSH.

Ankuesi nuk u përgjigj në vërejtjet e AKP-së, të dërguara sipas urdhrorit të gjykatës të datës 14.10.2010.

Më 17 shtator 2010, D.B. (**ankuesi C3**) parashtroi një ankesë pranë Dhomës së Posaçme kundër AKP-së duke kërkuar përfshirjen në listën e punëtorëve të kualifikuar për të marrë pjesën e të ardhurave nga privatizimi i NSH-së. Ankuesi ka pohuar se ai ka punuar në NSH prej 15.01.1997 e deri në qershor të vitit 1999, kur sipas pohimeve të tij, ai është privuar nga paraqitja në vend të punës si pasojë e frikës për jetën e tij dhe të anëtarëve të familjes së tij. Ai thekson se i plotëson kriteret në bazë të Rregullores së UNMIK-ut me nr. 2003/13 neni 10.1 dhe se do të ishte në marrëdhënie pune mbi tri vite nëse nuk do të ishte i diskriminuar. Ankuesi ka bashkangjitur aktvendimin NSH U.P. të datës 5 janar 1997.

Në vërejtjet me shkrim të datës 27 shtator 2010, AKP-ja ka pohuar se ankesa duhet të hedhet posht si e papranueshme, sepse ankuesi nuk e parashtrijë atë me kohë të caktuar, në pajtim me nenin 67.2 të Udhëzimit Administrativ 2008/6. AKP-ja thirrret në Ligjin për Procedurë Administrative me nr. 02/L-28 neni 127.4, se pala në procedurë mund të i drejtohen gjykatës vetëm pas shterrjes së mjeteve të lejueshme në procedurë administrative.

Me 14.10.2010 Gjykata lëshoj një urdhër dhe kërkoj nga Ankuesi se mund të përgjigjej në vërejtjet e AKP-së, mirpo në shkrasa të lëndës, nuk ka prova se ankuasi e ka pranuar urdhërin.

Më 22 shtator 2010, L.B., (**ankuesi C4**) parashtrijë një ankesë pranë Dhomës së Posaçme kundër AKP-së duke kërkuar përfshirjen në listën e punëtorëve të kualifikuar për të marrë pjesën e të ardhurave nga privatizimi i NSH-së. Ankuesi ka pohuar se ai ka punuar në NSH nga data 15.04.1955 deri më 15 qershor të vitit 1999, kur ai është pamundësuar të paraqitet në vendin e punës, sepse ai është frikësuar për jetën e tij dhe të familjes së tij, rrethana këto të cilat janë të njohura botërisht. Ankuesi pohon se ai i përmbushë kërkesat ligjore për të qenë në listë, dhe se është i diskriminuar për shkak të etnisë së tij serbe. Ankuesi e ka bashkëngjitur librezën e punës në të cilën tregohet viti i lindjes 1932.

Në vërejtjet me shkrim të datës 04.10.2010, AKP-ja ka pohuar se ankesa duhet të refuzohet si e pabazuar në bazë të asaj se ankuesi nuk ka arritur që të parashtrijë një ankesë pranë AKP-së kundër listës së përkohshme të punëtorëve të publikuar në pajtim me nenin 67.2 të UA-së së UNMIK-ut 2008/6 siç kërkohet nga neni 127.4 i Ligjit për Procedurën Administrative Nr.02/L-28.

Me 14.11.2011 SPM të Kosovës dorëzoj një parashtresë për urgjencë në lidhje me 4 ankuesit.

Për detaje tjera referim bëhet tek dosja e lëndës në Dhomën e Posaçme

Arsyetimi ligjor:

Aktgjykimi është marrë pa mbajtur seancë dëgjimore pasi që faktet dhe argumentet ligjore janë dërguar mjaft qartë. Kolegji nuk pret informacion tjetër relevant dhe argumente tjera në ndonjë seancë dëgjimore. Neni 68.11 i Shtojcës së Ligjit mbi Dhomën e Posaçme 04/L-033- LDHP).

Ankesa e ankuesit (C3) është e bazuar.

Dështimi i ankuesit për ta kundërshtuar listën e përkohshme në pajtim me nenin 67.2 të Urdhëresës Administrative të UNMIK-ut 2008/6 nuk e bën ankesën ndaj listës përfundimtare si të papranueshme.

- a. Neni 127 i Ligjit për Procedurën Administrative Nr. 02/L-28 nuk është i zbatueshëm. Neni 127 thotë si në vijim:

“Ankimi administrativ

127.1. Ankimi administrativ mund të bëhet në formë të kërkesës për rishqyrtim ose të ankesës.

127.2. Çdo palë e interesuar ka të drejtë të ankohet kundër një akti administrativ ose kundër refuzimit të paligjshëm për nxjerrjen e aktit administrativ.

127.3. Organi administrativ të cilit i drejtohet ankimi shqyrton ligjshmërinë dhe rregullsinë e aktit të kontestuar.

127.4. Palët e interesuara mund t'i drejtohen gjykatës vetëm pasi të kenë shteruar mjetet administrative të ankimit.”

Urdhëresa Administrative e UNMIK-ut 2008/6, në nenin 70.3 (a) dhe (b) nën titullin “Ligji në fuqi” nuk i referohet Ligjit për Procedurën Administrative Nr. 02/L-28, por në vend të kësaj i referohet Ligjit mbi Procedurën Kontestimore, i cili nuk përmban asnjë dispozitë që përshkruan shterimin e të gjitha mjeteve administrative para shkuarjes në gjykatë.

Megjithatë, edhe nëse neni 127 i Ligjit për Procedurën Administrative Nr. 02/L-28 do të zbatohet, ankuesit nuk do të kishin nevojë që ta kundërshtojnë listën e përkohshme para parashtrimit të ankesës ndaj listës përfundimtare. Padia e tyre nuk ka të bëjë me listën e përkohshme (e cila mund të jetë kundërshtuar), por me listën përfundimtare (ndaj së cilën nuk është e mundur asnjë mjet administrativ).

b. Për më tepër, formulimi i fjalisë së parë të nenit 67.2 të Urdhëresës Administrative të UNMIK-ut 2008/6 nuk mund të interpretohet në atë mënyrë që punëtori duhet ta kundërshtojë listën e përkohshme në mënyrë që rrjedhimisht të kualifikohet të ankohet ndaj listës përfundimtare. Fjalitë e parë të nenit 67.2 të Urdhëresës Administrative të UNMIK-ut 2008/6 thotë si në vijim:

“Pas pranimit të listës së punëtorëve të cilët gëzojnë të drejtën sipas nenit 10 të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2003/13, Agjencia Kosovare e Mirëbesimit publikon një listë të përkohshme të punëtorëve të cilët gëzojnë të drejtën bashkë me një njoftim për publikun mbi të drejtën e çdo personi që brenda 20 ditësh të parashtrorë ankesë në këtë agjenci për përfshirje në listë ose kundërshtimin e listës së punëtorëve të cilët gëzojnë të drejtën.”

Ligji nënvizon vetëm të drejtën për të kundërshtuar, e jo obligimin.

c. Kolegji është i vetëdijshëm se obligimi për të kundërshtuar çfarëdo mangësie në listën e përkohshme i kombinuar me sanksionin, që, nëse kjo nuk bëhet, ankesa ndaj listës përfundimtare bëhet e papranueshme, do t'i ndihmonte agjencisë që ta bëjë një listë të saktë përfundimtare brenda një kohe më të shkurtër.

Obligimi për të shteruar mjetet administrative para drejtimit në gjykatë do ta parandalonte palën nga përdorimi i mjeteve juridike pa nevojë.

Procedura e së pari bërjes së listës së përkohshme dhe dhënia e shansit secilit për ta kundërshtuar një listë të tillë dhe për të paraqitur fakte dhe prova brenda 20 ditëve i ndihmon AKP-së për ta bërë listën e saktë përfundimtare pa vonesë të panevojshme. Kjo do të thotë për tu koncentruar dhe për të shpejtuar procedurën. Mbledhja e të gjitha fakteve dhe provave të nevojshme sa më shpejtë që të jetë e mundur është një mjet kyç në kontekstin procedural në të cilin shuma monetare prej 20 për qind e pjesës për secilin punëtor varet nga aktvendimi për pranim dhe refuzim.

Urdhëresa Administrative e UNMIK-ut 2008/6 nuk e sanksionon mungesën e bashkëpunimit të punëtorit në fazën e bërjes së listës përfundimtare duke e bërë ankesën ndaj listës përfundimtare të papranueshme (njëjtë: aktgjykimi i Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme SCEL-09-0001).

Neni 10.4 i Rregullores së UNMIK-ut 2003/13, i ndryshuar me Rregulloren e UNMIK-ut 2004/45, përcakton kërkesat që një punëtor duhet t'i plotësojë në mënyrë që të konsiderohet si i kualifikuar, ndërsa neni 10 përcakton procedurën për parashtrimin e ankesës pranë Dhomës së Posaçme si në vijim:

“10.4 Sipas këtij neni, punëtori konsiderohet si legjitim nëse është i regjistruar si punëtor i ndërmarrjes në pronësi shoqërore në kohën e privatizimit dhe nëse konstatohet se ka qenë në listën e pagave të ndërmarrjes për jo më pak se tri (3) vite. Kjo kërkesë nuk i ndalon punëtorët, të cilët pretendojnë se edhe ata do të ishin regjistruar apo punësuar, nëse nuk do të kishin qenë diskriminuar, që të paraqesin ankesë në Dhomën e Posaçme, në pajtim me paragrafin 10.6.”

Ankesa e ankuesit (C3) është e bazuara, edhe pse ai nuk ishte më i punësuar në NSH në kohën e privatizimit.

Ankuesi ishte larguar nga NSH-ja në qershor të vitit 1999, sepse ai deklaroi se nuk ishte ndjerë i sigurt. Ai nuk ka dërguar dokumente për të vërtetuar faktin se ishte sulmuar apo diskriminuar. Ai nuk ka pohuar në detaje asnjë akt të agresionit apo diskriminimit. Megjithatë, as e paditura nuk e kontestuar faktin se ata janë larguar prej vendit të tyre nga frika, as nuk ka kundërshtuar se frika e tillë pas përfundimit të luftës ishte arsyetuar për personat e kombësisë serbe. Prandaj kjo në procedurën civile mund të merret si fakt mbi të cilin mund të bazohet aktgjykimi dhe nuk ka nevojë për dokumente të tjera apo prova të tjera.

E paditura AKP nuk kishte kontestuar marrëdhënien e punës së ankuesit pranë NSH-së apo ndonjë fakt tjetër që ai kishte pretenduar, por ishte fokusuar vetëm në faktin se ankuesi nuk kishte shteruar mjetet e tjera administrative në dispozicion kundër listës së përkohshme.

Dhe madje edhe nëse e paditura do ta kontestonte diskriminimin, nuk do të ishte barra e ankuesit, por do të ishte barra e të paditurës për të vërtetuar se nuk ka pasur diskriminim.

Nuk u takon punëtorëve që ta vërtetojnë diskriminimin, por i takon të paditurës që të vërtetojë se nuk ka pasur diskriminim. Barra e provave, e cila sipas Rregullores së UNMIK-ut 2003/13 ishte mbi ankuesin, është zhvendosur tek e paditura sipas Ligjit Kundër Diskriminimit Nr. 2004/03.

Neni 8 i Ligjit Kundër Diskriminimit, lidhur me barrën e provave, thotë si në vijim:

“8.1. Kur personat të cilët e konsiderojnë se parimi i trajtimit të barabartë nuk është zbatuar ndaj tyre, paraqesin faktet para organit administrativ apo Gjykatës kompetente, nga të cilat mund të supozohet se ka pasur diskriminim të drejtpërdrejtë apo të tërthortë, barra e provës bie mbi palën e paditur, e cila duhet të dëshmojë se nuk ka pasur shkelje të parimit të trajtimit të barabartë.”

8.2. Paragrafi 8.1 nuk ndalon zbatimin e rregullave të dëshmimit të cilat janë të favorshme për palën paditëse. Paditësi mund të mbrojë rastin e tij të diskriminimit edhe me metoda të tjera përfshirë edhe shfrytëzimin e dëshmive statistikore.”

Neni 11 i Ligjit të njëjtë thotë si në vijim:

“11.1 Me hyrjen në fuqi të këtij ligji pushojnë të zbatohen të gjitha ligjet e mëparshme nga kjo fushë.

11.2. Dispozitat e legjislacionit që do të nxirren dhe dispozitat në fuqi lidhur me mbrojtjen e parimit të trajtimit të barabartë vlejnë dhe duhet të zbatohen edhe më tutje nëse janë më të favorshme se dispozitat e këtij ligji”.

Konflikti në Kosovë gjatë periudhës 1998-1999 është fakt i njohur nga i cili Gjykata mund të supozojë diskriminimin. Prandaj, kjo do të bëhej barra e të paditurës për të vërtetuar se nuk ka pasur diskriminim, dhe jo barra e ankuesit për të vërtetuar se ka pasur diskriminim (neni 8.1 i Ligjit Kundër Diskriminimit, njëjtë në aktgjykimin e Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të datës 10 qershor 2011 në lëndën SCEL-09-0001). Edhe pse ky ankues nuk ka pasur as tri vite mardhenje pune në NSH, ai do konsiderohej sikurse të kish qenë i punësuar, i regjistruar dhe në listën e pagave në kohën e privatizimit, për shkak të kombisë atij i është dashur që të largohet nga vendi përkatës i punës në vitin 1999. Andaj, ankesa është e bazuar (neni 10.4 i Rregullores së UNMIK-ut 2003/13).

Ankesat e ankuesve (C1), (C2), (C4) janë të pa bazuara.

Tek Ankuesi (C1), nuk është kontestues fakti se ai ka qenë punëtor i Ndërmarrjes Shoqërore NSH-së “U.P.” para luftës dhe pas luftës deri në vitin 13.11.2001.

Gjykata ka konstatuar se me vendimin e datës 13.11.2001 ankuesit i është nderprer marrdhenja e punësnë në këtë NSH. Ankuesi nuk paraqiti asnjë provë relevante e cila do të dëshmonte kontinuitetin e mardhenjes së punës pas vitit 2001. Ai dorëzoi një letër konfirmuese të lëshuar nga administrata e UNMIK/ut me nr. 2500869 të datës 10.05.2000, si dhe një fletëparaqitje për të ardhurat personale dhe stazhin e sigurimit të datës 14.03.2009, mirëpo sipas gjykatës këto nuk janë prova relevante për të plotësuar kriteret që një punëtor duhet t'i plotësojë në mënyrë që të konsiderohet si fitues nga të ardhurat e privatizimit.

Ankuesi (C2) nuk paraqiti dhe nuk arriti të provoj me asnjë dëshmi se ishte punëtor i N.Sh-së, ndërsa sa i përket dokumentacionit të cilat i ka paraqitur, asnjë nga këto nuk janë dokumente të cilat vërtetojnë se ankuesi ka qenë punëtor në “U.P.”, në F. Sipas Librezës së Punës që ai kishte parashtruar, ai kishte punuar për kompaninë Telefonkable, BVJ “R” në F. Andaj ankesa është e pabazuar.

Ankuesi (C4) në kohën e privatizimit të N.Sh-së ishte pensionuar ai kishte mbi 70 vite, e të cilin fakt gjykata e vërtetoi nga librezja e tij punës, ku shihet se ankuesi kishte lindur në vitin 1932 prandaj ankesa refuzohet si e pa bazuar.

Taksat Gjyqësore:

Gjykata nuk i cakton shpenzimet për ankuesit pasi që Presidiumi i Gjykatës, deri në këtë datë, nuk ka nxjerrë ndonjë plan me shkrim i cili është miratuar nga Këshilli Gjyqësor i Kosovës (neni 57, paragrafi 2 i Shtojcës së Ligjit për Dhomën e Posaçme). Kjo do të thotë se deri me tani nuk ka bazë të mjaftueshme ligjore për caktimin e shpenzimeve.

Këshilla Juridike:

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet Ankesë brenda 21 ditësh tek Kolegji i Apelit i Dhomës së Posaçme. Ankesa duhet t'u dërgohet edhe palëve tjera dhe të dorëzohet tek Trupi Gjyqësor nga ankuesi brenda 21 ditësh. Ankuesi duhet të dorëzojë tek Kolegji i Apelit dëshminë se e ka dërguar Ankesën tek palët e tjera.

Afati i paraparë fillon në mesnatën e asaj dite kur ankuesit i është dërguar aktgjykimi me shkrim.

Kolegji i Apelit e refuzon ankesën si të papranueshme nëse ankuesi nuk e parashtron atë brenda afatit të paraparë.

E paditura mund të parashtrojë përgjigje tek Kolegji i Apelit brenda 21 ditëve nga data kur i është dërguar ankesa, duke e dorëzuar përgjigjen e saj tek ankuesi dhe tek palët tjera.

Ankuesi pastaj i ka 21 ditë afat pasi që t'i dërgohet përgjigja në ankesën e tij, për ta dorëzuar përgjigjen e tij tek Kolegji i Apelit dhe tek pala tjetër. Pala tjetër pastaj i ka 21 ditë afat pasi që t'i dërgohet përgjigja e ankuesit që të dorëzojë kundërpërgjigjen e tij tek ankuesi dhe tek Kolegji i Apelit.

Esma Erterzi, Gjyqtare Kryesuese